

Lesje DESIGN

Een kijkje in het Milanese appartement van vintagehandelaar en kunstkenner Luca Preti is als een snelcursus designgeschiedenis. Zijn bonte verzameling vintage is namelijk niet alleen van zeldzame kwaliteit, bijna alles is van de hand van ontwerpers die het gezicht van het twintigste-eeuwse design hebben bepaald.

FOTOGRAFIE JANSJE KLAZINGA TEKST JAN DE VOS, EMMY VAN DANTZIG

Luca Preti op de trap van Antichita San Marco, de antiek-, kunst- en designhandel die hij samen met zijn vader Bruno en broer Marco uitbaat. De zwart-gele lederen bank is van Nanda Vigo.

‘Objecten met geschiedenis geven het huis een speciaal gevoel’

Luca Preti's appartement getuigt van zijn gevoel voor humor. Zo staat op de Memphis-kast van Ettore Sottsass een soepblik van Campbell's – een verwijzing naar Andy Warhol – naast een kunstwerk van brons in plexiglas van beeldhouwer Arnaldo Pomodoro en een opbergdoos in de vorm van een boek van Fornasetti. **RECHTS** Grote ramen en witte muren zorgen voor maximale lichtinval en -reflectie. Blikvangers zijn hanglampen Aim van Ronan en Erwan Bouroullec (Flos), kast Casablanca van Ettore Sottsass (Memphis) en fauteuil Magritta, in de vorm van een omgekeerde bolhoed met een appel erin, van de Chileense kunstenaar Roberto Sebastian Matta. Tafel en stoelen Tulip van Eero Saarinen (Knoll). Op de tafel vazen van Ettore Sottsass (zwart), Murano (grijs) en Daum (groen).

Zicht vanuit de eethoek op de woonkamer. De witte muren en het lichte parket zijn het ideale decor voor kleurrijke meubels en objecten. Bank Sherazade van Francesco Binfarè (Edra), fifties-kamerschermbord Mongolfiere van Piero Fornasetti en kapstok Cactus van Drocco & Mello (Gufram). Spiegel van Ico Parisi, bureau en stoel uit de jaren 50 van Giò Ponti, glazen vazen (Vistosi) en staande lamp (Arredoluce), beide van Ettore Sottsass. Witte fauteuils 820 van Giò Ponti (Cassina).

LINKS Dankzij handige luiken kan de woonkamer makkelijk worden verduisterd.

Het oog voor mooie dingen zit Luca Preti duidelijk in de genen. Zijn vader Bruno brengt al meer dan dertig jaar antiek aan de man in zijn eigen zaak in de antiquesbuurt van Milaan en zijn broer Marco is gespecialiseerd in bijzondere verlichting. Zelf verkoopt Luca in de winkel van zijn vader decoratieve objecten en design uit de twintigste eeuw.

Hoe is je fascinatie voor (vintage) design ontstaan?

'Mijn vader verkoopt al zijn hele leven antiek, maar ik vind fraaie objecten uit de fifties, sixties en seventies niet alleen veel opwindender, frivoler en luchtiger dan traditioneel antiek, ze combineren ook goed met eigentijds design.'

Jullie winkel bevindt zich op een toplocatie in Milaan, zelf woon je aan de Via Paolo Sarpi, die bekend staat als het Chinatown van Milaan. Woon je graag in die multiculturele omgeving?

'Jazeker! Voor alle duidelijkheid: ik ben in dit gebouw geboren en getogen. Ik heb me laten vertellen dat in deze buurt ooit de gegoede burgerij woonde, maar na de Tweede Wereldoorlog zijn hier veel Chinezen neergestreken, met name in de jaren tachtig. Ik heb er geen problemen mee, integendeel zelfs: ik vind de mix van culturen juist erg aangenaam.'

Verschilt dit appartement veel van de flat waarin je opgroeide?

'Vroeger bestond het uit drie opeenvolgende kamers, maar die heb ik door architect Marco Parmeggiani laten samenvoegen tot een grote leefruimte. Daarnaast is er een aparte slaapkamer en een badkamer. Het resultaat voelt loftachtig aan, en is mede daardoor het ideale decor voor de verzameling meubels en objecten die ik in de loop der jaren heb opgebouwd.'

Hoe kijk je terug op de verbouwing?

'Het was een combinatie van vinden, bedenken, aanvoelen en weten. Neem bijvoorbeeld de hal, waar de knalblauwe doorgang naar de keuken, de gekleurde hanglampen en het antieke tafeltje en stoeltje nu zo'n prachtig geheel vormen. Dat was een idee van de architect. Pronkstuk van de hal is de regenboog aan de muur, die ik ergens op de kop tikte. Het bewijst nog eens dat het toeval vaak tot de mooiste vondsten leidt.'

Je collectie vintage is uniek. Heb je er veel tijd in gestopt?

'Dat valt eigenlijk wel mee. Ik heb er ongeveer anderhalf jaar over gedaan om de spullen die er nu staan bij elkaar te sprokkelen. Let wel, ik heb het dan uitsluitend over de basisstukken. De rest van de verzameling evolueert nog elke dag. **Hebben bepaalde stukken een speciale betekenis voor je?**

'Het bureau met bijbehorend stoeltje van Giò Ponti in de woonkamer, omdat ik ze zo mooi vind. En de kast van Ettore Sottsass bij de

eethoek. Doordat dat ontwerp nog steeds in productie is, is er minder vraag naar dan naar een meubelstuk dat echt uniek is, maar ik vind dat de kast ontzettend mooi met de ruimte speelt. Sterker nog, zelfs als ik ooit tweede exemplaar vond, zou ik het niet kopen, want dat zou de ruimte te veel verstoren. Juist één exemplaar laat de pure schoonheid van dit ontwerp zien.'

Alles oogt heel harmonieus, zowel qua kleuren als vormen. Haal je afwijkende ontwerpen bewust niet in huis?

'Eigenlijk wel, ja. Als meubels of accessoires te sterk van karakter zijn en daardoor moeilijk met andere te combineren, laat ik ze voor wat ze zijn. Naast licht is rust een van de belangrijkste middelen om harmonie te creëren. Alles wat onrust veroorzaakt, is wat mij betreft uit den boze.'

Over licht en combineren gesproken: de hanglampen in de woonkamer zijn een onbetwiste blikvanger.

'Ja, die lampen van Flos hebben het effect van een vuurtoren: ze schijnen alle kanten op en vullen de hele ruimte met licht. Ze vormen ook een mooi geheel met de bank en fauteuils.'

Dus hoewel alles lukraak lijkt gekozen, zit er toch een visie achter het interieur ...

'Niet echt. Om je een voorbeeld te geven: ik zou de eettafel graag vervangen door een exemplaar met marmeren bovenblad, maar ik ben er niet krampachtig naar op zoek. Als ik er ooit eentje tegenkom, zal wel blijken of die in mijn huis past of niet. Iets halsoverkop kopen werkt volgens mij nooit. Ik doe het weleens, maar het is zelden een goed idee.'

Hoe belangrijk is het voor je dat een meubel of object door een grote naam is ontworpen?

'Op zich vind ik dat niet zo belangrijk, maar de aanwezigheid van objecten met een geschiedenis voelt wel bijzonder aan. Toch vind ik dat vintage vooral een warme uitstraling moet hebben.'

Is vintage een modefenomeen, denk je?

'Ik word in elk geval doodmoe van ontwerpen die je letterlijk overal ziet. Er wordt waarde aan gehecht omdat ze uit een bepaalde periode stammen; hun schoonheid is minder van belang. Daarom vind ik het belangrijk om een goede mix te maken van modieuze stukken en objecten die gewoon uitzonderlijk mooi zijn. Natuurlijk is vintage een trend, maar ik zou het toch jammer vinden als er op een gegeven moment geen vraag meer naar is. Niet alleen als zakenman, ook als estheticus. Ik hoop wel dat ontwerpen in de toekomst meer op hun schoonheid worden beoordeeld, los van modetrends of historische context. Dat lijkt me namelijk nog altijd de beste reden om iets in huis te halen.'

lucapreti.it

‘Vintage is tegenwoordig duur, maar op rommelmarkten kan ik vaak nog m’n slag slaan’

In de hal worden de gasten verwelkomd door een plexiglas regenboog van Lucio Del Pezzo. Een vaas van Alessandro Mendini doet dienst als paraplu-bak. Hanglampen uit de jaren 60 en tafeltje van de rommelmarkt, stoel Leggera van Giò Ponti (Cassina). **RECHTS** Vanuit de hal betreed je de kleine keuken en vervolgens de woonkamer via een knalblauw deurkozijn. Zwarte pedaalemmer Trash Chic is van Seletti.

De gang die vanuit de woonkamer naar de slaap- en badkamer leidt, is ingericht als minigalerie. Aan de muren hangen werken van Ben Vautrin (links), Giò Ponti (midden) en Lucio Fontana (rechts). Blauwe lamp Salvatore van Gaetano Pesce en keramieken bord van Pablo Picasso. **RECHTS** De slaapkamer baadt dankzij wandlamp Genesis van Nanda Vigo in een rustgevende paarse gloed. Op het nachtkastje uit de jaren 30 van Giò Ponti staat een bord van Fornasetti.

